

Foto: Anna Wester

De som kämpar

Det finns få ljusglimtar i Israel och Palestina.

Efter mer än fyrtio års ockupation är de båda folken fortfarande långt ifrån ett slut på konflikten. Efter mer än fyrtio år av våld, förtryck och brustna förhoppningar har de extremistiska krafterna i båda samhällena fått allt större inflytande. De allra flesta palestinier i Gaza har aldrig sett en israel som inte bär uniform, och för palestinerna på Västbanken är israelerna inget annat än bosättare och soldater. I Israel är det få som överhuvudtaget tänker på palestinerna som människor.

Under hösten kommer nya freds-förhandlingar att inledas, men i Tel Aviv och Ramallah är det få som på

allvar tror att det kommer att leda någonstans. Utom möjligen till nya våldsutbrott, fler döda, allt större hopplöshet.

Men alla ser inte lika mörkt på framtiden. Det finns fortfarande de som vägrar att förlora hoppet, som fortfarande tror att palestinier och israeler kan och måste leva tillsammans, sida vid sida. I fred. Det finns fortfarande ett fåtal som har förmågan att se människan i den andre, som vågar sträcka sig över Muren.

I det här numret har vi riktat fokus mot den israeliska freds rörelsen, och mot dem på den palestinska sidan som väljer ickevåld som ett sätt att kämpa mot ockupationen.

Det är viktigt att betona att pales-

tinier och israeler inte är jämbördiga parter i den här konflikten. På ena sidan har vi ett förtryckt folk som kämpar för frihet, på den andra en ockupationsmakt. Vi kan därför inte förvänta oss att det ska finnas en lika aktiv freds rörelse i Palestina som i Israel.

Det är också viktigt att framhålla hur marginella de här grupperna är i Israel. De som aktivt kämpar för ett slut på ockupationen utgör en försvinnande liten andel av den israeliska befolkningen. Men de finns.

I det rådande mörkret är det nog så viktigt att minnas.

Anna Wester och Catrin Ormestad